

ΟΜΟΝΟΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Εκδιδόμενη ἁπαλῆς ἐξδομάδος

Ἐτησία συνδρομή Δραχ. 12
προπληρωτέα ἐνταῦθα κατὰ τριμηνίαν.

Τιμὴ καταχωρίσεων, διατριβῶν, καὶ δικαστικῶν πράξεων
ἐν γένει, δι' ἑκάστον στίχον λ. 60 πληρωτέα ἐνταῦθα.

«Ὁμονοοῦντων ἀδελφῶν συμβίωσις παντὸς τείχους ἰσχυροτέρα».

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ καὶ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠ. ΜΟΥΡΜΟΥΡΑΣ.

|| Ἐκδότης καὶ Συνθέτης Π. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 8. Ιουλίου ε.ε. περὶ τὴν ὥραν 3. μ. μ. ἔλαβε χώραν τὸ ἐξῆς ὑπαρξικὰ ῥηθὲν συμβάν, εἰς τὰ πρόθυρα τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὅπερ διετάραξε καὶ συνενένησεν ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ἡριῶν, ἐστὶ δὲ τὸ ἐξῆς.

Ἐνῶ κατὰ τὴν ῥηθείσαν 3ην ὥραν μ. μ. δύο ἀδελφοὶ Θιακοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Πλατίστομα μετεδαινόντων ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν εἰς τὸ χωρίον τῶν μετὰ τὰ ζῶά των φορτωμένα σανίδας, ἃ μὰ φθάσαντες εἰς τὴν θέσιν Σεγλιμποῦ ὀλίγα λεπτά τῆς ὥρας ἀπέχουσιν τῆς πόλεως, συνεντήθησαν μετὰ τριῶν χωρικῶν ἐκ τοῦ χωρίου Καρυῆς, ὅτε ἐγερθείσης μικρᾶς τινος ἐριδος μεξὺ τῶν λίαν ἀσημαντοῦ ὁρώσης τὴν σύγκρουσιν τῶν ζώων, κατέβη ὁ εἰς ἐκ τῶν τριῶν, ἦτοι ὁ Μηνᾶς Γλένης καὶ ἐν ἀκρεὶ ἀπέκτεινε τὸν ἕνα ἐκ τῶν ἀδελφῶν Θιακοῦ διὰ γρόνθων καὶ λακτισμάτων ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τῆς κοιλίας ἀποκοπέντος καὶ διαιρεθέντος εἰς 2 τοῦ σπλυνός αὐτοῦ, ἐγκατέλιπε δὲ αὐτὸν νεκρὸν κείμενον ἐπὶ τινος τάφρου, τὸν δὲ ἕτερον ἀδελφὸν Θιακοῦ ἀσάφως κατετραυματίσε διὰ γρόνθων καὶ λακτισμάτων εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε καὶ οὗτος διατρέχει κίνδυνον. Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς μετὰ τοῦ κ. Ανακριτοῦ ἐπελήρθησαν ἀμέσως τῶν ἀνακρίσεων, καὶ διέταξαν πάραυτα τὰ πρὸς σύλ-

ληψιν τῶν ἐνόχων. Ταῦτα περὶ τῆς Κυριακῆς. Τὴν δὲ Δευτέραν ἦτοι τὴν ἐννέα Ἰουλίου ε.ε. ἕτερον κακούργημα διεπράχθη ἐν χωρίῳ Ἀγίῳ Πέτρῳ τοῦ δήμου Ἀπολλωνίων τῆς ἐπαρχίας μας φονευθέντος, μετὰ μικρὰν τινα φιλονεικίαν περὶ σταριδοκαρποῦ, ἐνὸς χωρικοῦ Ρομποτῆ καλουμένου ὑπὸ τινος ἄλλου συγχωρικοῦ τοῦ δωδεκαετοῦς παιδὸς Βαμβακινοῦ καλουμένου διὰ πυροβόλου ὄπλου, πλήρους πυρίτιδος καὶ σφαιρῶν. Ὁ παῖς οὗτος, ὅστις παραδόξως πρὶν ἢ εἰσελθεῖν εἰς τὸ στάδιον τοῦ κοινωνικοῦ βίου, ἐξετέλεσεν ἀνθρωποκτονίαν, συλληφθεὶς, παρεδόθη εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης. Ταῦτα περὶ τῆς Δευτέρας.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἦτοι τὴν Τρίτην 10 Ιουλίου ε.ε. καὶ αὕτη δὲν παρελθὲν ἀποκατῆ. Ἐν χωρίῳ Δαμυλιάνῃ τοῦ ἰδίου δήμου Ἀπολλωνίων Ἰζερ ἰὸς τις ἐφόνευσεν συγχωρικόν του τινα Χρότην καλούμενον διὰ πυροβόλου ὄπλου πλήρους πυρίτιδος καὶ σφαιρῶν, μετὰ προηγηθείσαν τινα ἐριδα.

Ἐξ ὧν τούτων καταφαίνεται ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας εὐρίσκεται εἰς ἐκφυγὸν κατάστασιν, διόπερ ἐπ'ἀνάγκης ἀποβάλλει ὅπως αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ λάβωσιν οἰκονομικὰ νομίσματα κατὰ τὴν ἀνάγκην, πρὸς περὶ στολὴν τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Λονδίνον 22 Ιουλίου. Μέγα συλλαλητήριον ἔλαβε χώραν χθές ἐν Μάντσεστερ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀξιώσεων τῆς Ἑλλάδος. Εἰς Ρώμῃ ἀγγέλλεται ὅτι ἐν τινι συζητήσει περὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ζητήματος ἐν τῇ βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων ὁ κ. Καϊρόλης διεκήρυξεν ὅτι ἡ ἀπόρριψις τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως εἶνε νὰ ἐμμείνη πιστὴ εἰς τὰ ὑπὸ τῆς βερολινείου συνθήκης καθιερωθέντα ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐλληνικῶν ὁρίων.

Ρώμη αὐθημερόν. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Καϊρόλης ἀπαντῶν εἰς τινὰς ἐπερωτήσεις εἶπεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θέλει τηρήσει τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικοτήτων καὶ ὅτι θέλει ὑποστηρίξει τὸ πρωτόκολλον τῆς βερολινείου συνθήκης ἐν τῇ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος διαφορᾷ· ἀλλ' ὅτι ἡ Τουρκία δὲν διώρισεν εἰσεῖν τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς, ἐλπίζει ὁμοῦς ὅτι θὰ ἐπαναλάβῃ τὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος κατ' εὐθείαν διαπραγματεύσεις.

Μόσχα αὐθημερόν. Ἡ πόλις Νιζνὴ Νοβογορόδη ἔτιθε μεγάλην καταστροφὴν ἐκ πυρκαϊᾶς, ἐξ ἧς πολλὰ ἐργαστήρια ἐν τῇ ἀγορᾷ κατεστρέφησαν καὶ πολλοὶ ἀθροὺς ἀπέθανον.

Εὐέλπι Ακρωτήριον αὐθημερόν. Οἱ ἀγγλικοὶ ἀφίκοντο τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ Σετεβάγιου.

Αὐτόθι 22 Ἰουλίου. Οἱ Ζουλοὶ εὐρίσκονται εἰς ἀτακτικὸν ὑποχώρησιν. Ὁ Σετεβάγιος καταδιώκεται δραστηρίως.

Λονδίνον αὐθημερόν. Ὁ Μουσοῦρος παρὰς ὁ ἀρχαιότερος τοῦ διπλωματικοῦ σώματος ἐν Λονδίνῳ ἔγραψεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων ἀποφύγων τοῦ διαδοθέν, ὅτι ὁ δούξ τοῦ Μοντεβέλλου πρεσβευτὴς Γαλλίας ἐποίησεν αὐτὸ διαδήματα πρὸς τοὺς συναδέλφους ὡς πρὸς τὴν κηδεῖαν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος.

Νέα Ὑόρκη αὐθημερόν. Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Μέμφιδος ὅτι νέοι θάνατοι ἐγένοντο ἐκ χιτρίνου πυρετοῦ.

Βρυξέλλαι αὐθημερόν. Ὁ μοναχὸς Νικολάι, ὅστις συνελήφθη ἐν τῷ λυκεῖῳ τῶν Ἰησοῦϊτῶν ἀπελύθη. Νέον ἀπειλητικὸν πρόγραμμα ἐτοιχοκολλήθη ἐν Λιέγη.

Περα αὐθημερόν. Ἡ βεζυρική κρίσις ἐξικολουθεῖ.

Ὁ Βρατιάνος ἐν Βουκουρεστίῳ ἐνετάλη νὰ σχηματίσῃ μικτὸν ὑπουργεῖον.

Ρώμη 21. Ἐν τῇ Ἰταλικῇ βουλῇ ὁ βουλευτὴς κ. Μικέλης ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ὅπως ἴδῃ ἐκτελούμενον καὶ τὸ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πρωτόκολλον τῆς βερολινείου συνθήκης. Ὁ δὲ κ. Μουσαλίνος συμβουλεύει τὴν Ἑλλάδα νὰ δεχθῇ τὰς προτάσεις τῆς Τουρκίας. Μετὰ τοῦτον ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ κ. Δεπρέτης ἐπιβεβαιώσας τὴν συμπέθεσιν τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀφίθῃ ἤδη ὑπὸ τῶν δυνάμεων εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν. Ὁ δὲ κ. Πογγῆς ὑπεστήριξε τὴν γνώμην τοῦ κ. Μικέλη· μετ' ὃ ἡ συνεδρίασις διεκόπη.

ΑΠΑΡΧΟΡΑ

— Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 128 ε. ε. φύλλῳ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος ποιήσαντες λόγον περὶ τοῦ ἐνταῦθα Γυμνασίου οὐκ ἐποίησάμεθα μνησὶν ἐκφραστικὴν καὶ περὶ τοῦ ἀξιοτάτου Καθηγητοῦ κυρ.

Ἰωάννου Σικελιανοῦ συμπολίτου ἡμῶν. Ἄν καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ τῆς ἐφημερίδος μας παρελείφθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οὐχ ἦσαν ἐν αὐτῷ συμπεριλαμβανέται μετὰ τῶν Καθηγητῶν οὗ; τὸ ἄρθρον ὅρῳ, καὶ ὁ κ. Σικελιανὸς διότι τυγχάνει Καθηγητῆς, καὶ περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων Καθηγητῶν κκ. Παππαθαλασσινοῦ καὶ Ολυμπίου τὸ ἡμέτερον ἄρθρον κυρίως πραγματεύεται, ὡς ἐκ τῆς μετ' ἐμβριθείας ἀναγνώσεώς του ἐμφαίνεται. Ὁ κ. Σικελιανὸς παρεκτός τῆς ἀριστῆς διδασκαλίας του περὶ τὰς παραδιδόμενας ευρωπαϊκὰς γλώσσας, ὧν τινῶν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐσχόμεν τὴν τιμὴν νὰ μετασχωμεν, κέκτηται ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσιν ἰκανότητα καὶ νοημοσύνην περὶ ὧν κρίνομεν περιττὸν ν' ἀναφέρωμεν διότι πάντες γινώσκουσιν αὐτὸν, καὶ μόνον ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος ὁρμώμενοι ἐπιπροσθετομεν ὅτι ἀείποτε κατεβάλε καὶ καταβάλλει ἀτρυττους κόπους καὶ σπουδαίους μετὰ τὴν προαγωγὴν καὶ ἐκμάθησιν τῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ φοιτῶντων νέων, ὡς ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐκφράζομεν αὐτῷ τὴν εὐχέσκεϊν ἡμῶν τε καὶ ἀπάσης τῆς Δευκαδίου κοινωνίας, κρίνοντες περιττὸν πάντα ἄλλον ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπαινοῦν.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Εὐωτερικῶν συνεπεία παραστάσεως τοῦ ἐνταῦθα κ. Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, συνεδᾷ τὸ μὴ ὄρθον καὶ μὴ δίκαιον τῆς ἀπὸ 4 Ἰουλίου ε. ε. Ε. κυκλίου αὐτοῦ ἐπέτρεψε τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τῆς ἱπποχίας μας διὰ στοιχείων τῶν 11 σιγμῶν.

— Ἡ βουλὴ διεκοψε τὰς ἐργασίας της μέχρις οὗ πρὸς τὴν ἡμετέραν ἐκκλησίαν.

— Γράφουσιν ἐξ Ἀρτης, ὅτι οἱ κατοικοὶ τοῦ μέρους τούτου τῆς Ἠπείρου ὑποφέρουσιν τὰ πάνδε ἐκ τῶν ἀτάκτικων σιγμῶν καὶ ἐκ τῶν ὑποσπασμάτων τοῦ τακτικοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου οὐδεὶς πολὺ νὰ ἐξέλθῃ, διότι ἐντός αὐτῆς τῆς πόλεως Ἀρτης διακινῶνται 100 χόλντουτῆδες λησταὶ δι' ἐπράτοντες τὰς αἰσχύνας. Πρὸ τίνος μάλιστα οἱ λησταὶ οὗτοι συνέλαβον ταγματάρχην τινὰ οὗτος ἀφῆρκεν τὸ ὠρολόγιον. Εἰς αὐτοῦ τοῦ γεγονότος φαντασθῆτε τί θὰ ὑποφέρουσιν οἱ δυστυχεῖς χριστιανοὶ ἀπὸ οἱ τοῦρκοι καὶ ἀξιωματικοὶ μάλιστα δὲν δύνανται νὰ προφυλαχθῶσι. Στρατόπεδον τουρκικὸν ἐτοχρηματίσθη ἐντὼ ἱστορικῆς Πέτα ἐφ' ἣς συνηθροίσθη στρατὸς ἐξ 9.000 ἀνδρῶν πεζῶν καὶ 300 ἵππων, πλὴν τῶν ἀτάκτικων οἱτινες δὲν εἶναι οἱ ἴδιοι.

— Στιγερὸν κακούργημα διεπράχθη κατ' οὐτὰς ἐν Κερκύρᾳ ὡς ἀναφέρει ἡ ἐγγύριος ἐφημερίς «Βυθύνη». Πτωρὰ ὀδοντοκονιστοῦ γέροντος εὐρέθῃ ἐρριμένον ἐν τινὶ δάσῃ τοῦ χωρίου Ἐπισκοπιανῆς ἀφῆθη δὲ ἀταφον ἐπὶ δακτὺ ἡμέρας ὅτε ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς, μεταβάς ἐπὶ τὸ που εἶπε το πτώμα σεσηπὸς καὶ διέταξε τὸν ἐταφιασμὸν αὐτοῦ.

— Αἱ ἐν Ἀρίσσει τουρκικαὶ ὀρχαὶ συνέλαβον τὸν αὐτόθι μετοβίντα πρὸ τίνος ἱατροῦ κ. Βάριου Στεφανόπουλον, περικυκλώσασαι νυκτὸς τὴν οἰκίαν διὰ πολυαριθμοῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος. Ὁ τοῦρκος ἀξιωματικὸς ἡγηγασθῆναι κατόπιν πολλῶν αὐτοῦ διαμαρτυρησῶν ὅτι εἶναι Ἕλληνας ὑπὸ τῆς ἐξουσίας νὰ τὸν ἀπολύσῃ, κατασχὼν μόνον τὰς ἐπιστολάς αὐτοῦ καὶ τὰ ἐγγράφα, ἐν οἷς, ὁμοῦς οὐδὲν ὑπῆρχεν το ὑποπτον.

— Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν κατάταξιν νῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν αὐτῆς τὴν 31ην Μαΐου ἀνῆλθετο εἰς δραχ. 28.032.573, τοῖς ἐν τοῖς ταμείοις αὐτῆς μεταλλικὸν εἰς δραχ. 2.920.651 καὶ χαρτονομίσματα εἰς κυκλοφορίᾳ δραχ. 10.542.899.

— Τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ χωρίον Σοφάδες, μετασχόν τῆς ἐ

παναστάσεως τοῦ 1878, ἐπωλήθη ὑπὸ τοῦ τούρκου ἰδιοκτῆτου εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει τραπεζίτην κ. Γ. Ζαρίφην ἀντὶ 16,000 ὀθωμανικῶν λιρῶν. Τὸ χωρίον τοῦτο κατοικεῖται ὑπὸ 250 οἰκογενειῶν καὶ διιτηρεῖ ἑλληνικὸν καὶ δῆμοικόν σχολεῖον.

— Ὁ «Πεσταῖος» Λόυδο πραγματευόμενος περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος ἐκφράζει τὴν πεποιθὴν ὅτι αἱ δύο νάμεις θέλουσιν ἀφανθῆ ὑπὲρ τῆς προσοριζήσεως τῶν Ἰωαννίνων πρὸς τὴν Ἑλλάδα, φρονεῖ ὅμως ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν θ' ἀρκεσθῇ εἰς ταῦτα. «Ἡ τῶν προσευτῶν συνδιάσκεψις—λέγει τὸ τυφλὸν τοῦτο—οὐδὲ μὲν θέλει παραγάγει ὁριστικόν τι, καθότι ἡ διπλωματία λομβάνει μόνον ὑπ' ὅψιν τὴν καταλληλότητα τῆς στιγμῆς ας καταστάσῃ. Ὅσοι νηφαιώτερον δεκαήμερολητὸς τὸν κρίνει τις τὴν καταλληλότητα ταύτην, τοσῶν μάλιστ' ἐλπίζει ὅτι εὐχριστότερόν τι προσωρινόν σύστημα θὰ ἐπέλθῃ μετὰ τα προσωρινὰ συστήματα, ἅπερ ἐξημιούργησεν ἡ βρομνικὴ συνθήκη.

— Λίαν ἀξίεπαινος εἶναι ὁ ἐν Καρυῇ τῆς Ἐπικρίας μας ἐσχάτως διορισθεὶς δημοδιδάσκαλος Βασίλειος Δημητρίου Σταύρακας διὰ τε τὴν ἐπιμέλειαν καὶ δραστηριότητα ἣν καταβάλλει πρὸς ἐκμάθησιν τῆς παρ' αὐτῷ φοιτήσεως ἀδελφῆς νεολαίας. Μίαν τῶν ἡμερῶν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐπισκερθεύοντες χάριν περιεργείας, τὸ δημοτικὸν αὐτὸ σχολεῖον ἐν Καρυῇ νεήλυδες τινες, εὐρον αὐτὸν καὶ τοῦ φοιτῶντος ἐν πληρῇ τάξει καὶ ἀρμονίᾳ, ἐξελπίσαντες δὲ ἰδόντες τὸν δεκατριετῆ μαθητὴν Σπυριδωνίον Ζακουλόν πρὸς Δημητρίου καὶ τινος ἄλλου ἀναγνώστης ἐκ τῶν τοῦ Πλουτάρχου μετὰ στίξεως καὶ ἀνευ σφαλμάτων τοῦ καὶ ἐξέφρασαν ἐπαινον εἰς τε τὸν δημοδιδάσκαλον καὶ τοὺς μαθητάς.

— Ἡ τουρκικὴ «Βακχὴ» ἔγραψε:

«Ἀγνωστον εἶναι εἰτέτι ποίαν τροπὴν θέλει λάβει τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, οἱ δὲ ἀρμόδιοι εἰσὶν ἅπαντες σχεδὸν ὁμόφωνοι ὅτι οἱ πληρεξούσιοι δὲν θέλουσι καταλήξει εἰς ἀποτέλεσμα.

«Εὐχόμεθα ὅπως μὴ κακὸν τι προκύψῃ ἐκ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀλλ' ἐάν δὲν ἴδωμεν καὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν αὐτὴν ἐκφέρουσαν εὐχὴν, μετὰ λύπης θέλομεν ἀναγκασθῆναι νὰ πολιτευθῶμεν ἐναντίον τῶν εὐχῶν ἡμῶν.

«Κυρὸς τὸ ζήτημα ἐγκεῖται ἐν τῇ παραχωρήσει ἢ μὴ τῶν Ἰωαννίνων, λέγεται ὅμως ὅτι οὐσχέρεται ὑφίστανται καὶ ὡς πρὸς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ ζητήματος.»

ΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὰ πλέον δύσβατα δάση
Εἰς πλανώμενος ποιητῆς
Τῆς ἀπελπισίας τὸν ὕμνον
Εἰς φωνῇ ὁ δυστυχῆς.

Κάθε μινῆμα ἦτον ἄλγος,
Ἄλγος ἔρρεον οἱ ὀφθαλμοί,
Ἄλγος ἡ ὄψις τοῦ καὶ ἄλγος
ἔχονον οἱ στεναγμοί.

Μὲ τὸ βλέμμα θολωμένον
Εἰσεὶς ἐκεῖ πτηνόν,
Καὶ οὕτως ἔλεγε εἰς ἐκεῖνον
Τῆς καρδίας τοῦ τὸ κρυφόν.

«Διὰ νὰ φύγω ἀπὸ μίαν τύχην
Πρὸς σκληρῶς μὲ τυραννεῖ,
Καθὼς σὺς τὰ δάτην τρέχω,
ὦ φιλέρημον πουλί.

«Ἀλλὰ σὺς τὰ δάτη μ' ἄλλο
Χαίρεσθε ζευγαριτά,
Εἶνε σύντροφός μου μόνον
Ἡ ἐρμηὶα καὶ ἡ συμφορὰ.

«Ὅσον ζῆτε τὸν καιρὸν σας
Κατακτείνεται ἡδονήν,
Γῆ, οὐρανὸς εἶναι μαζήτας
Ὅσον εἶται σὺ μ' αὐτήν.

«Εἰς τὴν πλάσιν εἶμαι μόνος
Οὐδὲν πλέον δὲν μὲ κινεῖ,
Ἐγὼ κενὸς ὁ κόσμος
Καὶ ὅλη ἡ φύσις σκοτεινὴ.

«Τὸ γλυκὺ κελεύσματά σοι
Τῆς ἀγάπης εἶναι ἦχώ,
Διὰ τῆς ζῆς, μὲ οὕτω ἀποθήσκεις
Δέγων πάντοτε, ἀγαπῶ.

«Ἡ καρδία μου ἦχώ δὲν ἔχει
Ὅλα μοῦ εἶναι μισητὰ,
Μέλλον ἔχασα καὶ ἐλπίδα
Διότι οὐδεὶς δὲν μὲ ψηφᾷ,

«Καὶ ζωὴ χωρὶς ἐλπίδα
Δὲν καλεῖται πλέον ζωὴ,
Εἶναι κόσμος χωρὶς ἥλιον,
Χωρὶς αἶσθημα ψυχῆς.

Τοῦ αἰδοῦ τότε ἐξαπμίσθη
Μὲ τὰ ἄσματα ἡ πνοή,
Καὶ ὅλα ἠνώθησαν εἰς ἓνα
Ἐρως, ἄλγος καὶ φωνή.

Καὶ τὴν νύκτα ὅταν ἀρχίξῃ
Τὸν μονότονον ρυθμὸν
Τὸ Αἰολόχορδον μὲ ἦχον
Ὅλον μεταγχορλικόν.

Εἶνε τὸ ἄλγος ποῦ διαχέει
Ἡ φωνὴ τοῦ ποιητοῦ
Καὶ σταλάζει αὐτὰς τὰς λέξεις
Σ' τὴν καρδίαν τοῦ ἀκροατοῦ.

«Μία ζωὴ χωρὶς ἐλπίδα
Δὲν καλεῖται πλέον ζωὴ,
Εἶναι κόσμος χωρὶς ἥλιον,
Χωρὶς αἶσθημα ψυχῆς.»

ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ

Ὡς ἐν αἰθέριον φάντασμα
Επρόβαλες ἐμπρὸς μου,
Καὶ ἀπὸ ἐγὼ σε εἶδα, πάχυντα
Ἐχθρὸν ὁ λογισμὸς μου
Τοῦ παραδείσου ἡρώατα
Σὺ δυνάστες πικροῦ.

Εἰδὼ νὰ ἐλθῇς ἠθέλησεν
Ὁ ὕψιστος ν' ἀφίσῃ,
Δι' ἀγγελικῆς ἡδύτητας
Τὸν κόσμον νὰ πλουτίσῃ,
Τὸ ἰδαϊκὸν ὁ ἄνθρωπος
Νὰ λήθῃ τοῦ οὐρανοῦ.

Θεῖας χρυσαυγῆς ὀλόλαμπρον
Φῶς πὲρ περικυκλῶναι,
Εἰς ἐσὲ τὰς ὡραιότητας
Ἡ πλάσις ποῦ ἔχει ἐνόνει,
Ὅπου εἰσεθεῖς, τὰ οὐράνια
Εὐρίσκονται ὅλα ἔκει.

Νὰ σ' ἔχω ἐμπρὸς μου πάντοτε
Μόνον ἐγὼ ἱεστεύω,
Ἐκατακτικὸς νὰ στέκομαι
Αἰώνως νὰ σε λατρεύω.
Σὺ διεμὲ κόσμος, σὺ ἀγγελος,
Παράδεισός μου σὺ.

Τελευταῖαι λέξεις

Ἡ στιγμή τὴν ὥρα προβαίνει
Τῆς παντοτεινῆς οὐμπῆς
Ὡς ἐν οὐνερον διαβαίνουν
Ζωή, κόσμος, πάθος, ἐλπίς!

Ὡς ἐν βυλασμένον νὰ πέπτη
Ἡ ὥς τοῦ θεοῦ τὸ νερόν,
Νὰ σταλάξῃ εἰς τὴν ψυχὴν μου
Τὴν παρηγορητικόν.

Μένει ὁ ἔρως μου, εἰς τὸν τάφον
Μοναχὸς μ' ἀκολουθεῖ,
Καὶ πρὸς σὲ στρέφον τὸ βλέμμα,
Καὶ ἐν δάκρυ σὺ ζῆται.

Καὶ οὕτω ὁ θάνατος ὁ ἴδιος
Ὅλ' μοῦ γίνῃ ὑπαφ' ἑσέος
Καὶ τὸ δάκρυον ποῦθ' ἄν γόνις
Ἡ ὥς ἐλπίδ' ὅταν ὄντα ροῖ.

Ἄν δὲν ἐρθῇς νὰ λαβῇς
Στὴν λατρείαν ἀνταρστή,
Δός μου αὐτὸ διὰ νὰ γλυκάνῃ
Τοῦ θανάτου τὴν πληγὴν

Νὰ μοῦ ἐκφράξῃς τὴν ἀγάπην
Ἀντὶ τὴν ἀνταρστήν
Στὴν ἀπέραντον ἀγάπην
Διὰ παντὸς θέλει ἐνωθεῖν.

ΑΙΓΓΛΙΚΗ ΦΕΝΑΚΗ. Εἰς τὰ Ἀγγλικά δικαστήρια καὶ δικασταὶ καὶ δικηγόροι φοροῦσι φενάκην, τὴν ὁποίαν καὶ νὰ τοῦ φο-
νεύσῃ δὲν ἀπεβάλλουσιν ἐν ὧρ ὑπηρεσίας.

Τὸ ἔθιμον τοῦτο ἐνεκὸ πρό τινων ἐτῶν αἰτίων περιέρ-
γου συνομιλίας μεταξὺ ἑνὸς δικαστοῦ καὶ ἑνὸς δικηγόρου.

Ὁ δικηγόρος Νόολας, ἀποτανθεὶς πρὸς τὸν λόρδον ἀρχηγὸν
καὶ πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, εἶπε· — Μιλόρδε, πρὶν ἀρχίσω τὸν
λόγον μου, ἐνθαρρύνωμαι νὰ παρκαλέσω τὴν ἡμετέραν ἐξουσίαν νὰ μὴ
ἐπιτρέψῃ νὰ δικηγωρῶ ἐν φενάκῃ ἐνόςφ διὰ τοῦτο τὰ κυνὰ καὶ
καύματα. Ἐξαιτούμαι δὲ τὴν ἄδειαν ταύτην ὑπὲρ τοῦ ἐμοῦ καὶ ὑ-
πὲρ πολλῶν ἐκ τῶν σοφῶν συναδέλφων μου.

Ἀγνοῶ ἐὰν ὑπάρχωσι προηγουμένα, ἀπεκρίθη ὁ λόρδος· —
Ἦξεύρω ὅτι εἰς τὰ διαρκῶς θερμὰ κλίματα ὅπου ἰσχύει ὁ Ἀγγλι-
κὸς νόμος, καὶ δικασταὶ καὶ δικηγόροι ἀπαλλάττονται τῆς φενά-
κης ἐπὶ τῶν συνεδριάσεων. Ἐμποεῖτε νὰ μὲ βεβαιώτετε ὅτι καὶ
ἡ Ἀγγλὶα, παθοῦσα πρὸς ταῖς ἀλλὰς αὐτῆς ἐπαναστάσεις, καὶ
ἀτμοσφαιρικὴν, θέλει κατὰ δικαστὴν τοῦ λοιποῦ εἰς δικαστὴν καύσω-
να;

Δὲν τοῦ μὴ νὰ δώσω εἰς τὸ δικαστήριον, ἀπεκρίθη ὁ δικη-
γόρος, τοιαύτην θετικὴν διαβεβαίωσιν, καὶ τοῦτο εἶναι τῆς γενι-
κῆς ἀστασίας τοῦ κλίματος τῶν νόμων τούτων. Σὺς βεβαιῶ δὲ
μόνον ὅτι ὁ σημερινὸς καύτων εἶναι ἀνυπόφορος.

Ἐμποεῖτε τοῦλάχιστον νὰ μὲ εἴτετε, ἐπανέλαθεν ὁ πρό-
εδρος, ὅτι ἡ φενάκη σας σὺς προξενεῖ ἀνυπόφορον κεφαλαλγίαν, ὅτι
πάσχετε σκοτοδινίαν, καὶ ὅτι κινδυνεύετε νὰ ὑποπέσετε εἰς ἐγ-
κεφαλίτιδα;

Μιλόρδε, ἀπεκρίθη ὁ δικηγόρος, ἐν τοῦτο ὑπῆρχεν ἔμπρο-
σθεν νὰ ζητήσω ἀναβολὴν τῆς δίκης καὶ ὅμως εἶναι κατεπείγουσα. Ἡ
φενάκη μου ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲ καταστενοχρεῖ ἕνεκα τοῦ τρα-
μερῶ καύτωνος.

Ἐν τὸ πρᾶγμα ἔχη οὕτως, ἀπεκρίθη ὁ Πρόεδρος, θὰ συ-
βουλευθῶ ἀποφῇ τοῦ συναδέλφου μου, ὥστε ἀποφύγωμεν τὸ ἐπι-
μὴν. Ἐν τοσούτῳ δικηγωρήσατε, κύριε . . . τηροῦντες καὶ σήμε-
ρον ἐπὶ κεφαλῆς τὴν φενάκην σας.

Ο ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ

καὶ ἡ καταδίκη αὐτοῦ

— 600 —

Μεταξὺ τῶν μεγάλων νόων, ὅσους ἡ Εὐρώπη ἐγέννησε μετὰ τὴν
τῶν γραμμάτων ἀναγέννησιν, τέσσαρες ἄνδρες μεγαλοφυεῖς διαλάμ-
πουσιν ὥσπερ ἥλιος, οὕτως εἰπεῖν μεταξὺ αστέρων. Ὁ Βάκων, δη-
λοῦσιν, ὁ Γαλιλαῖος, ὁ Καρτέσιος, καὶ ὁ Νεύτων, πρωορισμένοι ὄν-
τες, ὡς εἰσιν, ὑπὸ τῆς φύσεως ἵνα κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἀκ-
μάσαντες, τῇ αὐτῇ μεγαλοοσίᾳ πεποικισμένοι καὶ τοῦ αὐτοῦ ζή-
λου πρὸς τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν εὐμοιρήσαντες, ἀνακαλύψω-
σι μυστήρια τῆς φύσεως τοσαῦτα, ὅσα πλεῖσται νόες εἰς πολλῶν
αἰῶνων περιόδους δὲν ἤθελον δινηθῆναι νὰ ἀνακαλύψωσιν.

Ἐκ τούτων ὁ Γαλιλαῖος, ὁ ἐκ Φλωρεντίας μέγας φυσικὸς ἀσ-
τρονόμος καὶ μαθηματικὸς, ἐπεχείρησε νὰ ἀποδείξῃ τὴν βαρύτη-
τα τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ αἵματος καὶ τὴν ἀληθὴ θεώριαν τῆς κινήσεως
τῶν σωμάτων· διὰ τοῦ τηλεσκοπίου ἀνακάλυψε πολλὰ τῆς ἀστρο-
νομίας· παραδεξάμενος δὲ ὑπερασπίσας ὡς οὐδεὶς ἄλλος τὸ ἀστρο-
νομικὸν τοῦ Κοπερνίκου σύστημα· διὸ καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας ὑ-
πὲρ τοῦ κατὰδρῆμας ἀπο τοῦ Ποντίφηκος τῆς Ῥώμης.

Ἀρχηγοί, ὡς γνωστὸν, τοῦ ἀστρονομικοῦ τούτου συστήματος
ἐχρημάτισαν πάλαι ποτὲ ὁ Πυθαγόρας, ὁ ἐκ Κρήτωνος φιλόσοφος
ὁ Πυθαγόριος, καὶ ἰδίως Ἀρίσταρχος ὁ Σάμιος, ἀστρονόμος ἐπίση-
μος, ὅστις ἀμαρτὰς περὶ τὸ 265 πρὶν Χριστοῦ, ἐδίδαξε παρρησια
ὅτι ὁ ἥλιος κέντρον ἐστὶ τοῦ παντός καὶ ἀκίνητος, ἡ δὲ γῆ κινεῖ-
ται περὶ αὐτόν.

Τὸ τοιοῦτο δεισσύστημα μετὰ τοιοῦτους αἰῶνας ἀνακαινισθὲν ἀπε-
δείχθη ὑπὸ Νικολάου τοῦ Κοπερνίκου τῷ 1507 ἔτος μετὰ Χρι-
στοῦ κατεκρίθη δὲ τῷ 1616 ὑπὸ ἱεροῦ κριτηρίου, ὡς ἐναντίον τῇ Π.
Γραφῇ ὁ Γαλιλαῖος ἐπιβεβαιώσας δι' ἐποδείξεων τῶν αἰσθητῶν καὶ
ἀναντιρρήτων τῶν ἀστρονομικῶν δόγμα, κατηγορήθη ὡς αἰρετικὸς
ὑπὸ τῶν ἱεροῦτων ἐν τῷ συβερῶ ἐκείνῳ κριτηρίῳ, καὶ καταδικάσ-
θη εἰς εἰρκτὴν γέροντος ἡδὲ ἐβδόμηκον τοῦτος. Πρὸς τὰς εἰ-
νάς ἐνώπιον τῶν κριτῶν ἵνα λαβῇ τὴν ἀφεσιν, καὶ γονυκλιτῶς ὡς
ἐνοχὸς ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἤντητο μετ'
ὅρκου τὸ δόγμα λέγων· « ἐν εὐκρινείᾳ καὶ πίστει ἀνυποκρίτως
ἀρνοῦμαι, καταρῶμι καὶ ἀποστρέφωμαι τὰ προσηρμένα σφάλματα
καὶ αἰρέσεις ». Ἀλλὰ τὸ συνεδρῶν ἡγεγχεν εἰσαεὶ τὸν φιλόσοφον
διὰ τὰ ψευδῆ ὁρκωσίν· ἐφ' ᾧ καὶ τετραγαγμένος ὅλος καὶ τὰ
ὄμματα εἰς γῆν κατανεύσας, εἶπε· ἀκαὶ ὅμως κινεῖται ».

Ἡ τοῦ Γαλιλαίου καταδίκη, συμβῆκε τῷ 1633 ἔτει, ἀποδει-
κνύει πόσον ἰσχύει ἡ δεισιδαιμονία κατὰ τῆς ἀληθείας καὶ ἡ τῶν
λαοπλάνων ἀπάτη κατὰ τῆς φιλοσοφίας. Ὅπως δὲ ποτ' ἂν ἦ,
στερροτέρων ταύτης καὶ λαμπροτέρων ὑπὲρ τῆς ἀληθείας διαμαρ-
τύρησιν οὐδ' ἱκανοῦ ἴσως τῆς καθόλου ἱστορίας ἀπαντῶμεν.

Κατ' ἐκείνους δὲ τοὺς χρόνους διατρίβων ὁ Καρτέσιος ἐν Ὀλ-
λανδίᾳ κατεγίνετο εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς περὶ τῆς ἀναμορφώσεως
τῆς φιλοσοφίας. Τὰ δὲ κατὰ τὸν Γαλιλαῖον οὕτω κατέπληξαν αὐ-
τόν, ὥς πρὸ ὀλίγου νὰ παραδῶ τῇ πυρὶ τὰ ἴδια χειρόγραφα.

Λύσις προηγουμένου αἰνίγματος

« Χορὸς, ὄρος »

Τὸ αἰνίγμα τοῦτο ἔλυεν ὁ κ. Ἀνδρέας Αριστοτέλους Βιλαω-
ρίτης.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Διὰ νὰ μ' εὖρης πρέπει, σὺλε, νὰ φᾶς τόσο ὡς νὰ χορτάσης,
Καὶ τὴν κεφαλὴν ἀν' μου κόψης· εἰς τὰς Ἀλπεὶς θὰ περάσης.

Ἡ λύσις πρέπει νὰ δοῦν ἑγγράφως εἰς τὸ τυπογραφεῖόν μας

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρά τῳ κ. Ἡλιοπούλῳ καθηγητῇ πωλοῦν-
ται εἰσαεὶ ἐν κομμὸν μαρμαρόστρωτον, μία
τράπεζα χρήσιμος δι' ἐργασίαν κυρίας, ἀμφο-
τέρα καινοουργή καὶ τινα ἄλλα.

Α'. Δηλοποιήσις πλειστηριασμοῦ

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Λευκάδι Πρωτοδικαῖς δικας Κλητῆρ
Γρηγόριος Ροντογιάννης Δηλοποιεῖ

Ὅτι τὴν ἡμέραν Κυριακὴν εἶναι 26 Αὐγούστου 1879
ἐν τῇ τόλῃ Λευκάδος μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργ-
γίας ἐξωθεν τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ Β. Πετανί
τῇ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῷ πλείστῳ καὶ τῷ ὑποκρίνοντι συμβαλὲν
ἀγράφου Λευκάδος Συναίψεως Α. Βιλάου καὶ τοῦτοι κω-
λυόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμιμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, θέλει τε-
θεῖ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐν χωράφιον εἰς θέ-